

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 14C/72/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813216574
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Fedor
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2016:3813216574.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom Mgr. Štefanom Fedorom v právnej veci navrhovateľa I. R., nar. X.X.XXXX, bytom R., G. XX/XX, proti odporcom v rade X/: I. R., nar. X.X.XXXX, t.č. na neznámom mieste, v rade 2/ I. C., nar. XX.X.XXXX, bytom R., J. D. XXXX/XX o zvýšenie výživného, takto

rozhodol:

I. Z a s t a v u j e konanie v časti návrhu o určenie výživného voči odporčkyni v rade 2/ za obdobie od 30.9.2014.

II. Vo zvyšnej časti návrh z a m i e t a.

III. Odporčkynä v rade 2/ nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom podaným na tunajšom súde dňa 1.8.2013 domáhal, aby súd uložil odporčkovi v rade 1/ povinnosť prispievať na jeho výživu zvýšeným výživným v sume 150,-EUR mesačne a aby odporčkyni v rade 2/ určil povinnosť platiť mu výživné v sume 100,-EUR mesačne.

Súd vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 14C/72/2013-72 zo dňa 7.10.2014, ktorým zvýšil vyživovaciu povinnosť odporcku 1/ k navrhovateľovi zo sumy 99,58 EUR mesačne na sumu 120,- EUR mesačne od 1.8.2013 do 6.1.2014 a s účinnosťou od 30.9.2014 v sume 130,- EUR mesačne. Nedoplatok na výživnom od 1.8.2013 do 7.10.2014 vo výške 137,48 EUR povolil odporckovi 1/ zaplatiť navrhovateľovi v piatich mesačných splátkach po 27,50 EUR. Zaviazal odporckynü 2/ platiť na výživu navrhovateľa sumu 50,- EUR mesačne od 01.08.2013 do 06.01.2014 a s účinnosťou od 30.9.2014 v sume 30% zo sumy životného minima na plnoleté nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona mesačne vopred vždy do 15. dňa predchádzajúceho mesiaca. Nedoplatok na výživnom od 1.8.2013 do 7.10.2014 vo výške 286,09 EUR zaviazal odporckynü 2/ zaplatiť navrhovateľovi v desiatich mesačných splátkach po 28,61 EUR, splatných vždy do konca príslušného mesiaca. Vo zvyšku nároku návrh navrhovateľa zamietol a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti rozsudku podala odvolanie odporckynä v rade 2/, ktorá odvolaním napadla výrok č. IV rozsudku, ktorým ju súd zaviazal platiť na výživu navrhovateľa sumu 50,- EUR mesačne od 1.8.2013 do 6.1.2014 a s účinnosťou od 30.9.2014 v sume 30% zo sumy životného minima na plnoleté nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona mesačne vopred vždy do 15. dňa predchádzajúceho mesiaca a výrok č. V., ktorým ju súd zaviazal zaplatiť navrhovateľovi nedoplatok na výživnom od 1.8.2013 do 7.10.2014 vo výške 286,09 EUR v desiatich mesačných splátkach po 28,61 EUR.

Krajský súd v Trenčine rozsudkom č.k. 4Co/41/2015-90 zo dňa 27.8.2015 zmenil rozsudok prvostupňového súdu v napadnutej časti tak, že odporčkyni v rade 2/ uložil povinnosť prispievať na výživu

navrhovateľa od 1.8.2013 do 6.1.2014 sumou 27,13 EUR mesačne k rukám navrhovateľa, vždy do 15. dňa v každom mesiaci vopred. Vo zvyšujúcej časti o určení výživného odporkyne 2/ na navrhovateľa za obdobie od 3.9.2014, vo výroku o zročnom výživnom a vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu medzi navrhovateľom a odporkyňou 2/ napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Odvolačí súd zároveň uložil súdu prvého stupňa doplniť dokazovanie výsluchom navrhovateľa k tomu, z akých dôvodov má individuálny študijný plán, ako často chodí do školy, či nie je v jeho schopnostiach popri individuálnom štúdiu zamestnať sa, zistiť pomery na strane odporkyne v rade 2/ a po takto vykonanom dokazovaní opätovne rozhodnúť, či je návrh na určenie vyživovacej povinnosti odporkyne 2/ k navrhovateľovi za obdobie od 30.9.2014 dôvodný, pokiaľ áno, v akom rozsahu. Súd prvého stupňa bude zároveň povinný rozhodnúť aj o zročnom výživnom od 1.8.2013 ku dňu rozhodovania súdom prvého stupňa a o náhrade trov konania vo vzťahu medzi navrhovateľom a odporkyňou v rade 2/.

Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, odporkyne v rade 2/ a listinnými dôkazmi.

Navrhovateľ na pojednávaní uviedol, že v súčasnosti už neštuduje, ale pracuje a do školy sa už nechystá vrátiť. Odporkyňa v rade 2/ už nemá žiadny dlh na výživnom.

Navrhovateľ zároveň zobral späť návrh v časti, v ktorej sa domáhal priznania výživného od odporkyne v rade 2/ od 30.9.2014.

Odporkyňa v rade 2/ na pojednávaní uviedla, že dlžné výživné už navrhovateľovi vyrovnala. Momentálne sa stará už len o svojho druhého syna.

Súd ďalej vykonal dokazovanie oboznámením obsahu týchto listín: odpoveď na lustráciu navrhovateľa v Sociálnej poisťovni č.l. 96 a potvrdenie SOŠ Handlová.

Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 65 ods. 3 Zákona o rodine výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP) účastník môže za konania vziať návrh na jeho začatie späť, a to sčasti alebo celkom; ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví.

Z citovaného ustanovenia § 62 ods. 1 Zákona o rodine vyplýva, že vyživovacia povinnosť rodiča k dieťaťu trvá kým dieťa dosiahne schopnosť samé sa živiť. Schopnosťou dieťaťa samostatne sa živiť treba rozumieť schopnosť samostatne, z vlastných zdrojov uspokojovať všetky relevantné životné náklady. Vyžaduje sa, aby táto schopnosť mala trvalý charakter. Zákon neviaže nadobudnutie tejto schopnosti na dosiahnutie určitej vekovej hranice, resp. stupňa vzdelania. Preto je potrebné každý konkrétny prípad posúdiť individuálne.

Súd mal z dokazovania preukázané, že navrhovateľ zanechal štúdium na Strednej odbornej škole v Handlovej dňa 8.4.2015 a v žiadnom ďalšom štúdiu už nepokračuje. V súčasnosti je už zamestnaný a náklady na živobytie si hradí z vlastných príjmov dosahovaných z práce.

Vzhľadom na uvedené okolnosti súd dospel k záveru, že odporca už nadobudol schopnosť sám sa živiť v zmysle § 62 ods. 1 zákona o rodine. Z toho dôvodu už zanikla vyživovacia povinnosť odporkyne v rade 2/ ktorú voči nemu mala ako jeho matka.

Navrhovateľ zároveň na pojednávaní zobral späť svoj návrh v časti, kde sa domáhal určenia výživného voči odporkyňi v rade 2/ za obdobie od 30.9.2014. Súd preto konanie v tejto časti zastavil.

Súd ďalej zamietol návrh vo zvyšnej časti, t.j. v časti ročného výživného ku dňu rozhodovania súdu, keďže medzi účastníkmi nebolo sporné, že odporkyňa v rade 2/ už nemá žiaden dlh na výživnom k navrhovateľovi.

Podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP) ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Na základe výsledku konania možno konštatovať, že odporkyňa v rade 2/ bola v konaní úspešná. Mala by tak nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania. Náhradu trov si však neuplatnila, preto jej ju súd nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Prievidza v troch vyhotoveniach. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 OSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.